

Majstor funtanske pale - nova slikarska ličnost u kasnorenesansnoj Istri

Kudiš Burić, Nina

Source / Izvornik: **Zbornik II. kongresa hrvatskih povjesničara umjetnosti, 2007, 175 - 182**

Conference paper / Rad u zborniku

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:254:623274>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-08-09**

Repository / Repozitorij:

[PODEST - Institute of Art History Repository](#)

Majstor funtanske pale – nova slikarska ličnost u kasnorenesansnoj Istri

Na zidu iza glavnog oltara župne crkve Sv. Bernarda u Funtani, nedaleko Vrsara, nalazi se pala koja prikazuje *Bogorodicu s Djetetom, sv. Nikolom, Franjom Asiškim, Bernardom i Antunom Opatom* (sl. 1).¹ U njezinu je gornjem dijelu prikazana Marija s malenim Kristom kako sjedi na oblacima, a ispod nje se nalaze četiri impozantna sveca. Bogorodičin je lik gotovo doslovna kopija središnje grupe s pale *Bogorodica s Djetetom, sv. Jeronimom, Josipom, Rokom, Sebastijanom, Nazarijem i Teodorom* (?) Vittorea Carpaccia iz 1516. godine, koja se nalazi u koparskoj katedrali.²

No, preuzimanje Marijina lika s vrlo popularne pale iz koparske stolnice tek je indikacija vrlo čvrstih veza koje su postojale između dva istarska lokaliteta. Za selo Funtana biskup Giacomo Filippo Tommasini³ kaže da je novo, da ga je osnovala koparska plemenitaška obitelj Borisi, a iz ostalih izvora saznajemo da je župnu crkvu 1621. godine dao temeljito pregraditi grof Bernardo Borisi.⁴ Ime Bernard je, očigledno, u obitelji Borisi bilo uobičajeno. O tome svjedoči i podatak koji donosi Pietro Stancovich: 1503. godine spominje se Kopraniin Bernardo Borisi, vrhovni majordom i osobni savjetnik vlaškog i transilvanskog vojvode, koji je bio i njegov zastupnik na otomanskom dvoru. On je slične funkcije obnašao i za vladara Moldavije.⁵ Potomak i imenjак ovog Bernarda Borisija, koji je živio u prvoj polovici 17. stoljeća, nije tek novčano podupro gradnju, točnije pregradnju, funtanske crkve. Sudeći po prisustnosti prikazanog lika sv. Bernarda on je bio i naručitelj pale, kao i propalog drvenog, rezbarenog i polikromiranog glavnog oltara na kojem se ona izvorno nalazila. Pala se prvi put spominje u knjizi vizitacija porečkog biskupa Lorenza Tritonija koji je crkvu u Funtani posjetio 26. svibnja 1622. godine.⁶ On sliku, što je mogla nastati tijekom 1621. ili početkom 1622. godine, za tječe na već posvećenom oltaru ocijenivši je vrlo lijepom – »assai buona«.

Kvaliteta prikaza *Bogorodice s Djetetom, sv. Nikolom, Franjom Asiškim, Bernardom i Antunom Opatom* odražava se u monumentalnosti uvjerljivih likova svetaca, njihovu relativno složenom prostornom odnosu, vještom dočaravanju pokreta i, u jednakoj mjeri, u suptilnom, tipično venecijanskom koloritu, oživljenom varirajućim potezom, izrazitim *lumeggiaturama* i sugestivnim dočaravanjem teksture različitih površina i tkanina (sl. 2). Značajan utjecaj zrelog slikarstva

Jacopa Palme Mlađeg, kako kod kompozicije, tako kod tipologije likova i kolorita, na toj slici ne iznenađuje, no njezina specifičnost proizlazi iz izrazitog utjecaja Antonija Vassilacchija, zvanog Aliense (Milos, 1556. – Venecija, 1629.), kojem sam sliku prethodno pripisala.⁷ Izrazite stilske i oblikovne analogije funtanske pale s još nekim djelima što se nalaze u Istri – iako ona ne dosežu njezinu kvalitetu, pokazuju da je ovdje riječ o majstoru stasalom u Veneciji koji je barem neko vrijeme boravio i djelovao na području poluotoka, s radionicom najvjerojatnije lociranom u Koprnu. Majstoru funtanske pale i njegovoj radionici mogu se s područja Koprna i njegove bliže okolice pripisati još sljedeća djela: *Bogorodica s Djetetom i svecima*, danas u koparskom Pokrajinskom muzeju, nekad u bivšem benediktinskom samostanu San Nicolo' d'Oltra u Ankaranu,⁸ *Bogorodica sa sv. Eliom i Nazarijem* u koparskoj stolnici⁹ i ciklus od četiri slike s prizorima iz života sv. Nikole u koparskoj crkvi istog titulara (sl. 3 i 4).¹⁰

Koparska su djela ovog majstora i, najvjerojatnije, njegove radionice u stručnoj literaturi poznata, a o njima su pisali Francesco Semi,¹¹ Antonino Santangelo,¹² Tomaž Brejc,¹³ Janez Mikuž¹⁴ i Edvilijo Gardina.¹⁵ U knjizi *Istria. Città maggiori* iz 1999. godine sva su opisana u zasebnim kataloškim jedinicama različitih autora te je to sigurno jedan od razloga zbog kojih ona ni ovom prigodom nisu bila povezana u cjelovit opus jedne slikarske ličnosti. Tako Enrico Lucchese pišući o slici što prikazuje *Bogorodicu sa sv. Eliom i Nazarijem* iz koparske stolnice, navodi da je riječ o vrlo slabo sačuvanom djelu nepoznatog venetskog majstora iz 17. stoljeća. Autor smatra da je ono osrednje kvalitete i, suprotno od Francesca Semija, vjeruje da potječe baš iz koparske stolnice, a ne iz nekog drugog gradskog sakralnog objekta.¹⁶ O slikama iz koparske crkve Sv. Nikole piše Alessio Pasian. On točno utvrđuje da se samo četiri od brojnih platna što ukrašavaju ovaj oratorij mogu pripisati majstoru kojeg opisuje kao predstavnika provincijskog kasnorenesansnog stila aktivnog u Koprnu početkom 17. stoljeća. To su: *Oblačenje sv. Nikole*,¹⁷ *Pozivanje sv. Nikole*,¹⁸ *Vrag u liku žene nudi hodočasniciima ulje što gori u vodi i na kamenju* i *Smrt sv. Nikole*. Pasian nadalje prenosi vijest Antonina Santangela da je na slici *Vrag u liku žene nudi hodočasniciima ulje što gori u vodi i na kamenju* pročitao 1620. godinu. Danas ta godina nije čitljiva, a fragmentarno sačuvan i diskutabilno rekon-

struiran natpis, koji je, k tome, nakon restauracije provedene krajem prošlog stoljeća, djelomično prekriven okvirom, glasi: *FECE FARE PAOLO FOVRE D/ FRANCESCO GAL-LINA GASTAL/AEOSP/D D P/ COADIU..TOR (?)* (sl. 5).¹⁹ O pali koja potječe iz ankaranskog samostana San Nicolò d'Oltra, a danas se čuva u koparskom Pokrajinskom muzeju, u knjizi *Istria. Città maggiori*, piše Alberto Craievich te ju pripisuje venetskom kasnorenesansnom slikaru s kraja 16. ili početka 17. stoljeća kod kojeg se osjeća utjecaj Palme Mlađega, ali i odjeci slikarstva kakvo se je prakticiralo u vičentinskoj radionici obitelji Maganza.²⁰

Majstoru funtanske pale mogu se pripisati još dvije oltarne slike na području Porečko-pulske biskupije. Na prvom oltaru desno u župnoj crkvi Uznesenja Marijina u Buzetu nalazi se pala na kojoj su prikazani *Bog Otac sa sv. Kuzmom, Franjom Asiškim, Karlom Boromejskim, Benediktom i Damjanom* (sl. 6).²¹ Slika se najvjerojatnije izvorno nalazila na jednom od oltara stare buzetske župne crkve prije njezine temeljite pregradnje u razdoblju od 1779. do 1784. godine.²² Čini se da je tijekom 19. ili početkom 20. stoljeća odrezana tako da dobije trokutasti završetak i da se uklopi u skroman drveni oltar na kojem se i danas nalazi.

Prilikom izrade pale iz buzetske župne crkve Majstor se je funtanske pale eksplicitno oslonio na uobičajena Palmina rješenja poput onog na slici *Sv. Bernardin u slavi sa sv. Katarinom, sv. Franjom, sv. Lucijom, sv. Antom i sv. Apolonijom* iz Crkve S. Maria Maggiore u Spilimbergu ili na slici *Krunjenje Bogorodičino* u Santuario Monte Berico u Vicenzi, obje iz 1622. godine.²³ Sv. Kuzma viđen *en face*, osim što ponavlja Bogorodičinu fizionomiju s funtanske pale, deriviran je iz brojnih Palminih prikaza klečećih svetaca čije tijelo tvori blagu S liniju. Istovremeno, sv. Karlo sa slike u Buzetu raskriljuje ruke na način sv. Franje na pali iz Funtane. No, vrlo se slična gesta javlja i na Alienseovoj slici *S. Giustina* iz Duždeve palače.

Ova je buzetska pala tek nešto slabije kvalitete od one funtanske, a njezina faktura odaje vještog majstora. Kolorit je bogat, a impostacija likova je vrlo uvjerljiva, kao i njihove geste i pokrenute draperije. Stoga treba pretpostaviti da je ovdje riječ o djelu u kojem je udio radionice vrlo malen ili zanemariv. Prisutnost sv. Karla Boromejskog upućuje na to da slika nije mogla nastati prije 1610. godine, a korištenje Palminih kompozicijskih rješenja nastalih početkom trećeg desetljeća 17. stoljeća datira je u razdoblje neposredno nakon toga. Čini se da ovo djelo nije pretrpilo preslikavanje, iako su potamnjeni lak i prljavština prigušili njegov izvorni kolorit.

U buzetskom Zavičajnom muzeju čuva se pala što prikazuje *Bogorodicu s Djetetom, sv. Franjom Asiškim, sv. Niceforom i sv. Petrom mučenikom* (sl. 7).²⁴ Ona potječe iz crkve Sv. Ivana Krstitelja kraj Buzeta koja je 1634. godine bila podignuta, najvjerojatnije na mjestu starije građevine.²⁵ Prema Tommasinijevu je mišljenju ona izgrađena na spomen čuda sv. Nicefora, pićanskog biskupa koji je, navodno, potaknuo izbijanje obližnjeg izvora sv. Ivana. Iz toga slijedi da svetac prikazan u središtu kompozicije nije sv. Nicefor, ranokršćan-

ski mučenik iz Antiohije, zaštitnik Pićna i nekadašnje biskupije, čije se relikvije čuvaju u bivšoj pićanskoj katedrali, već njegov imenjaka, pićanski biskup Nicefor iz početka 7. stoljeća čije se tijelo čuva u župnoj crkvi u Umagu.²⁶

Narudžbu te pale treba kronološki vezati uz izgradnju nove crkve, dok izbor majstora valja vezati uz najvjerojatnije već postojeću palu *Bog Otac sa sv. Kuzmom, Franjom Asiškim, Karlom Boromejskim, Benediktom i Damjanom* iz buzetske župne crkve. Cjelina kompozicije, kao i pojedini elementi tog djela Majstora funtanske pale snažno su prožeti slikarstvom Jacopa Negrettija. Krupna i impozantna svetačka tijela harmonično povijena u S liniju i suzdržana teatralnost pokreta uklopljeni su u tipičnu kompoziciju po uzoru na Palmu. Ovakva je uravnotežena, ali ne i monotona dispozicija likova, Palmi bila posebno draga pa je susrećemo na čitavom nizu slika iz zrele i posljednje faze njegova stvaralaštva, kao na primjer na slici *Raspelo sa sv. Karlom Boromejskim i sv. Justinom* (1614.-1623., Seminario Patriarcale, Venecija) i *Iskupitelj sa sv. Lucijom i sv. Agatom* (Crkva Il Redentore, Udine). Istovremeno, lik sv. Franje deriviran je iz Palmine uobičajene tipologije, na primjer iz prikaza sv. Filipa Benizzija s pale u Senigalliji, a sv. Petar Mučenik tipom, ali i pozom, podsjeća na sv. Dominika s prikaza *Bogorodica s Djetetom u Slavi između sv. Ivana Krstitelja, Marka, sa sv. Lucijom, Franjom, Dominikom i anđelom* u venecijanskoj Crkvi S. Trovaso (1600.-1610.).²⁷

Relativna krutost, koja se na toj pali javlja prvenstveno kod lika sv. Nicefora, upućuje na slabiju kvalitetu buzetskog ostvarenja u odnosu na palu iz Funtane i na mogući udio radionice. Istovremeno se osjeća određeno udaljavanje od Alienseova slikarstva koje je ranije predstavljalo važnu odrednicu u radu ovog majstora te sve intenzivnije posezanje za Palmim tipološkim i kompozicijskim predlošcima.

Iako polako počinjemo nazirati cjelinu sačuvanog opusa Majstora funtanske pale, valja imati na umu da i unutar njege postoje znatne razlike, kako u fakturi, tako i u pristupu kompozicijskim rješenjima, ali i kvaliteti. Pukom usporedbom pale iz Funtane s nekima od slika koje prikazuju scene iz života sv. Nikole iz istoimene koparske crkve te se odlikuju diskutabilnim skraćenjima i kompozicijskim rješenjima ili mjestimično neuobičajeno glatkom fakturom, postaje jasno da, bez obzira na stanje sačuvanosti izvornog slikanog sloja i manje ili više uspjele restauratorske intervencije, ovdje teško može biti riječi samo o jednoj autorskoj ruci, čak i kad uzmemo u obzir mogućnost naglog pada ili skoka u kvaliteti rada istog majstora.

Autor svih navedenih djela, odnosno voditelj *botteghe* koja ih je izradila, svoje je obrazovanje, bez sumnje, stekao u Veneciji, obilato crpeći uzore, predloške i tipologiju likova iz djela Jacopa Tintoretta, ali, kako je već istaknuto, prvenstveno iz opusa Palme Mlađega i Antonija Vassilacchija zvanog Aliense. Na pali iz funtanske crkve Sv. Bernarda jasno je uočljiv Vassilacchijev način prikazivanja draperija sa zrakastim i vrlo krutim *lumeggiaturama*, zatim tipologija svetaca te tendencija k monumentalnoj kompoziciji. Osim s Alienseovim slikama, ovakve analogije vrlo se jasno mogu utvrditi

usporedbom djela Majstora funtanske pale s Vassilacchijevim crtežima.²⁸ Uz to, na funtanskoj se slici u liku sv. Franje viđenog u protusvjetlu može utvrditi oslanjanje na rješenja tipična za opus Jacopa Palme Mlađeg. Majstor je funtanske pale, poput većine svojih suvremenika, bio vrlo sklon citatima. Na primjer, na slici *Oblačenje sv. Nikole* nalazimo ženski lik okrenut leđima koji zrcalno okrenut ponavlja soluciju s Tintorettova djela *Sv. Marko oslobađa roba* iz 1548. godine,²⁹ a nagi ležeći muški lik viđen s leđa ponavlja lik vojnika odjevenog u crveni kožni oklop s iste Tintorettove slike.

Doslovni citati i izravno oslanjanje na način rada Palme Mlađega i Antonija Vassilacchija upućuju na vjerojatnost da je Majstor funtanske pale surađivao s obojicom. Možda baš u razdoblju kada je Aliense radio nekoliko slika za katedralu u Salòu i surađivao s Palmom Mlađim pri izradi fresaka na svodu iznad glavnog oltara, na kupoli i u koru iste građevine. Ta je suradnja, do koje je došlo u razdoblju između 1602. i 1605. godine, obilato dokumentirana sačuvanom prepiskom s naručiteljima – Assemblea degli Eletti u Salòu i detaljnim ugovorom, no završila je ogorčenom razmiricom dvaju slikara.³⁰ Izvješće Carla Ridolfija o Alienseovu životu jasno upućuje na to da su se dva slikara dobro poznavala te da su, štoviše, bili prijatelji.³¹ Stoga su i podaci o članovima Vassilacchijeve *botteghe* koje on donosi vrlo značajni. Ridolfi spominje Tomasa Dolabellu, slikareva rano preminula sina Stefana i Camilla Marpegana, uz čije ime dodaje i porijeklo – »Veneto«. Za tog slikara povjesničar venecijanskog slikarstva ne štedi riječi hvale, a spominje i njegova sina Gaspara.³² Ipak, tek će temeljita arhivska istraživanja moći potvrditi ili opovrgnuti mogućnost da se pod nekim od navedenih imena krije Majstor funtanske pale.

Bilješke

1
Slika je rađena tehnikom ulja na platnu, a dimenzije su joj 286 x 161 cm. Restaurirala ju je 1996. godine Laura Stipić u radionici Hrvatskog restauratorskog zavoda u Juršićima. NINA KUDIŠ BURIĆ, u: VIŠNJA BRALIĆ, NINA KUDIŠ BURIĆ, *Istria pittorica. Dipinti dal XV al XVIII secolo*, Rovinj – Trst, 2005., 123-125, kat. 157.

2
ALESSIO PASIAN, *Vittore Carpaccio, 1465 c. – 1525./26, Madonna con il Bambino e i santi Girolamo, Giuseppe, Rocco, Sebastiano, Nazario e Teodoro (?)*, u: *Istria. Città maggiori*, (ur.) Giuseppe Pavanello i Maria Walcher, Trst, 1999.[2001.], 41-43, kat. 13, s prethodnom bibliografijom.

3
GIACOMO FILIPPO TOMMASINI, *De' commentari storico-geografici della provincia dell'Istria. Libri otto con appendice*, u: *Archeografo triestino. Raccolta di opuscoli e notizie per Trieste e per l'Istria*, IV (1837.), 404.

4
ANTONIO ALISI, *Sub voce Fontane*, u: *Istria. Città minori*, Trst, 1997.[1937.], 78; MARIJAN BARTOLIĆ, IVAN GRAH, *Crkva u Istri*, Pazin, 1999., 69.

5
PIETRO STANCOVICH, *Biografia degli uomini distinti dell'Istria*, III, Trst, 1829., 99.

6
Biskupski arhiv Poreč, *Visite Generali, 1622*, spis (ms.) knj. 2, fol. 33.

7
NINA KUDIŠ BURIĆ, *Alcuni contributi all'»accademismo« veneziano fra Cinque e Seicento in Istria*, u: *Arte in Friuli. Arte a Trieste*, 18-19 (1999.), 211-215.

8
TOMAŽ BREJC, *Slikarstvo od 15. do 19. stoljetja na Slovenski obali*, Koper, 1983., 171; ALBERTO CRAIEVICH, *Pittore Veneto, fine XVI – inizi XVII secolo, La Madonna con il Bambino e Santi*, u: *Istria. Città maggiori*, (ur.) Giuseppe Pavanello i Maria Walcher, Trst, 1999.[2001.], 100-101, kat. 148.

9
TOMAŽ BREJC (bilj. 8), 131, 135; ENRICO LUCCHESI, *Pittore Veneto, XVII secolo, Madonna con il Bambino e i santi Nazario e Elio*, u: *Istria. Città maggiori*, (ur.) Giuseppe Pavanello i Maria Walcher, Trst, 1999.[2001.], 50-51, kat. 29.

10
TOMAŽ BREJC (bilj. 8), 124-127; ALESSIO PASIAN (bilj. 2), 87-89, kat. 116, 119, 123-124.

11
FRANCESCO SEMI, *Il Duomo di Capodistria*, Poreč, 1934., 73; FRANCESCO SEMI, *Il cenobio cassinese di San Nicolò d'Oltra*, Kopar, 1935., 18; FRANCESCO SEMI, *L'arte in Istria*, Pula, 1937., 183-185; FRANCESCO SEMI, *Capris, Iustinopolis, Capodistria. La storia, la cultura e l'arte*, Trst, 1975., 197, 211, 392-395.

12
ANTONINO SANTANGELO, *Inventario degli oggetti d'arte d'Italia. V. Provincia di Pola*, Rim, 1935., 41, 43, 61.

13
TOMAŽ BREJC (bilj. 8), 60, 124-127, 131, 135, 171.

14
JANEZ MIKUŽ, *Slikarstvo 16. in 17. stoljetja na Slovenski obali*, Kopar, 1964., 28.

15
EDVILJO GARDINA, *Monumenti artistici e storici in città*, u: *Capodistria. Guida della città e dintorni*, Kopar, 1988., 60-61.

16
ENRICO LUCCHESI (bilj. 9), 50-51, kat. 29.

17
Misli se na primanje redovničkih haljina. Prema JERONIM ŠETKA, *Hrvatska kršćanska terminologija*, Split, 1976., 184.

18
Nije sasvim jasno o kojem je prizoru iz svečeva života ovdje riječ jer Nikolina dob ne odgovara sceni ustoličenja za biskupa Mire. Moguće je da slika prikazuje Nikolu koji odbija dojljino mlijeko o posne dane – točnije petkom, iako je ovdje prikazan već kao dječak. U prilog takvu tumačenju scene govori i ženski lik smješten na desnoj strani kompozicije. LOUIS RÉAU, *Iconographie de l'Art chrétien*, III/II, Paris, 1958., 976, 982.

19
ALESSIO PASIAN (bilj. 2), 87-89, kat. 116, 119, 123-124.

20

ALBERTO CRAIEVICH (bilj. 8), 100-101, kat. 148.

21

Slika je rađena tehnikom ulja na platnu, a dimenzije su joj 177,5 x 144 cm. NINA KUDIŠ BURIĆ (bilj. 1), 236, kat. 314.

22

VLADIMIR MARKOVIĆ, Crkve 17. i 18. stoljeća u Istri – tipologija i stil, Zagreb, 2004., 48-50.

23

STEFANIA MASON RINALDI, Palma il Giovane. L'opera completa, Milano, 1984., 112, 150, kat. 294, 606.

24

NINA KUDIŠ BURIĆ (bilj. 1), 242-243, kat. 326. Slika je načinjena tehnikom ulja na platnu, dimenzije su joj 195 x 163 cm. Njezino je stanje vrlo loše: opušteno platno je razderano uz donji rub, a čitava je slikana površina postala mutna i neprozirna uslijed oksidiranog laka i mrlja od vlage.

25

MARIJAN BARTOLIĆ, IVAN GRAH (bilj. 4), 61.

26

GIACOMO FILIPPO TOMMASINI (bilj. 3), 513; DRAGUTIN NEŽIĆ, *ad vocem* Istarski sveci, u: *Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva*, (ur.) Anđelko Badurina, Zagreb, 1979., 271.

27

STEFANIA MASON RINALDI (bilj. 23), 111, 116, 133, 148, kat. 290, 326, 484, 590.

28

BERT W. MEIJER, Disegni di Antonio Vassilacchi detto l'Aliense, u: *Arte Veneta*, 53 (1998.), 34-51.

29

TOMAŽ BREJC (bilj. 8), 125.

30

CARLO RIDOLFI, *Le Maraviglie dell'Arte ovvero le Vite de gl'Illustri Pittori Veneti edello Stato [...]*, Venecija, 1648., izd. 1914.-1924., II, 215; ANTON MARIA MUCCHI, *Il Duomo di Salò*, Bologna, 1932., 226-259; RODOLFO PALLUCCHINI, *La pittura veneziana del Seicento*, I, Milano, 1981., 46; STEFANIA MASON RINALDI (bilj. 23), 68-69, 108-109, kat. 259-267; VALENTINA CONTICELLI, *ad vocem* Vassilacchi Antonio, detto l'Aliense, u: *La pittura nel Veneto. Il Seicento*, II, (ur.) Mauro Lucco, Milano, 2001., 884-885.

31

BERT W. MEIJER (bilj. 28), 35.

32

CARLO RIDOLFI (bilj. 31), 223.

Summary

Nina Kudiš Burić

The Master of the Funtana Altarpiece – a New Artistic Personality in the Late Renaissance Istria

On the wall behind the main altar of the Parish Church of St. Bernard in the village of Funtana there is an altarpiece representing the *Virgin and Child with Sts Nicholas, Francis, Bernard and Anthony the Abbot*. This is the best work by an anonymous painter active in Capodistria at the end of the first and at the beginning of the second quarter of the 17th century. Some other paintings in Istria should be attributed to him and his workshop. These are: *God the Father with Sts Cosmas, Francis, Carlo Borromeo, Benedict and Damian* in the parish church in Buzet; *Virgin and Child with Sts Francis, Niceforo and Peter Martyr* originally in the Church of St John the Baptist in Buzet, today in the local museum; *Virgin and Child with Saints* in The Regional Museum in Capodistria, originally in the suppressed Benedictine monastery San Nicolò d'Oltra in Ancarano; *Virgin with Sts Elio and Nasario* in the Cathedral of Capodistria; four paintings with the scenes from the life of St Nicholas in the Capodistriian church dedicated to the same saint. Apart from Zorzi Ventura and Antonio Moreschi, the Master of the Funtana Altarpiece is the third and probably the most important late Renaissance painter active in Istria.

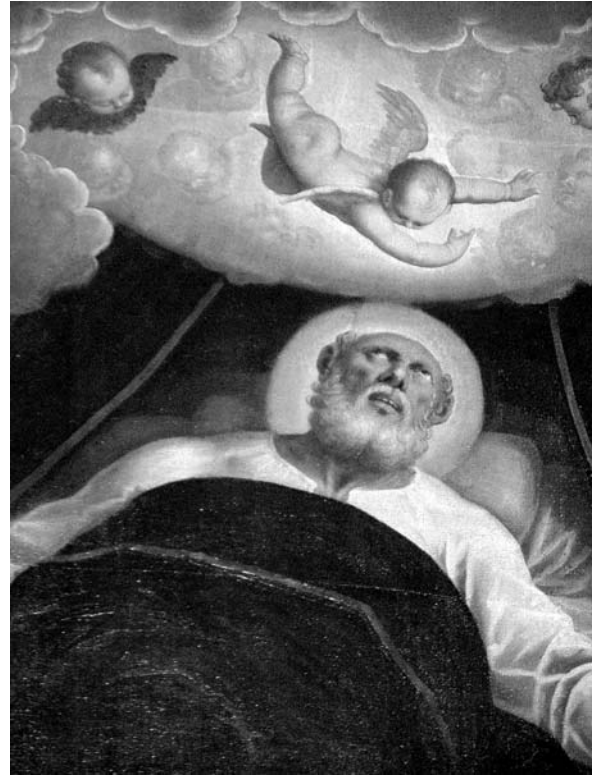
1. Funtana, Župna crkva Sv. Bernarda, oltarna pala *Bogorodica s Djetetom, sv. Nikolom, Franjom Asiškim, Bernardom i Antunom Opatom*, Majstor funtanske pale, 1621. ili početak 1622. godine

2. Funtana, Župna crkva Sv. Bernarda, oltarna pala *Bogorodica s Djetetom, sv. Nikolom, Franjom Asiškim, Bernardom i Antunom Opatom* (detalj), Majstor funtanske pale, 1621. ili početak 1622. godine

3. Kopar, Crkva Sv. Nikole, *Običavanje sv. Nikole* (detalj), Majstor funtanske pale i radionica (?), 1620. (?)

4. Kopar, Crkva Sv. Nikole, *Smrt sv. Nikole* (detalj), Majstor funtanske pale i radionica (?), 1620. (?)

5. Kopar, Crkva Sv. Nikole, *Vrag u liku žene nudi hodočasnici* ulje što gori u vodi i na kamenju (detalj), Majstor funtanske pale i radionica (?), 1620. (?)

7. Buzet, Zavičajni muzej, oltarna pala *Bogorodica s Djetetom, sv. Franjom Asiškim, sv. Niceforom i sv. Petrom mučnikom*, Majstor funtanske pale i radionica (?), oko 1634. godine

6. Buzet, Župna crkva Uznesenja Marijina, oltarna pala *Bog Otac sa sv. Kuzmom, Franjom Asiškim, Karlom Boromejskim, Benediktom i Damjanom*, Majstor funtanske pale, treće desetljeće 17. stoljeća